

РЕШЕНИЕ

№ 2386

гр. Варна, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Любомир Нинов

при участието на секретаря Дияна Димитрова
като разгледа докладваното от Любомир Нинов Гражданско дело №
20223110111298 по описа за 2022 година

Ищцата Д.А. сочи, че е подала срещу ответника „Бляк сий инвестмънт тръст“ ЕАД заявление по реда на чл.410 от ГПК, въз основа на което бе образувано ч.гр.дело №4981/2022г., по описа на РС - Варна, но срещу издадената по делото в нейна полза заповед е постъпило в срок възражение от длъжни, поради което предявява настоящия установителен иск.

А. твърди, че А. С. А. е бил собственик на самостоятелен обект с идентификатор 53045.***, с площ от 61.56кв.м., находящ се в Общ.Несебър, гр.Обзор, бл.,„С" , ет.2, ап.202. На 14.08.2017г. А. превежда по банков път към ответника сумата в размер 171.47лв., без да е налице правно основание за направения превод. Между А. А и ответника няма сключен договор за поддръжка или каквото и да е друго облигационно правоотношение във връзка с горепосочения имот. По този начин се осъществява хипотезата на чл.55, ал.1, предл.1 и дружеството е получило от А. сумата от 171.47лв. без изначално основание. Анд.А. умира на 04.05.2021г., като ищцата е негов законен наследник с 1/3ид.ч. от имуществото му, възлизащо на 57.16лв. от платената сума. Счита, че ответното дружество се е обогатило с платената сума неоснователно, изпълнявайки хипотезата на чл.55, ал.1 от ЗЗД следователно и дължи връщане на 1/3 от нея. Моли се да се приеме за установено в отношенията между страните, че ответното дружество се е обогатило неоснователно за сметка на ответницата със сумата от 57.16лв. и да се осъди да и заплати сторените по заповедното и исковото производства

разноски.

Ответното дружество в срока по чл.131 от ГПК е подало отговор в който сочи, че искът е допустим, но неоснователен и моли да бъде отхвърлен, като му се присъдят разноските по делото. Твърди, че не е налице неоснователно обогатяване. А. Сл.А. не му е превел сумата 171,47лв. на на 14.08.2017г., поради което на ищцата не се дължи връщане на 1/3 от подобна сума. От представената операционна бележка е видно, че Анд. А. е превел сумата от 87,67евро на ответника на 14.08.2017г., на посоченото в самия превод правно основание, а именно: "цена за поддръжка, за ап.С202" Извършената транзакция не е без основание и не е случайна, а напротив - в изпълнение на задължение за заплащане на „цена за поддръжка, за ап.С 202", като изпълнението е продължило и след това на следващия ден 15.08.2017г., доказателства, за което представям. Затова и ищцата е посочила в исковата молба собствеността върху самостоятелния обект за който се отнася, а именно 53045.*** с площ 61,56кв.м., ап.С 202, с прилежащи 12,88кв.м. ид.ч. от общите части на сградата съгласно н.а., заедно с изба №11 с площ от 4,05кв.м. и 0,25кв.м. ид.ч. от общите части на сградата или общо 78,74 кв.м, така както е посочено и в проформи фактури, изпратени на dessiole@yahoo.de на 20.10.2015г., 5.11.2016г., с единична цена за поддръжката 11,94евро без ДДС на кв.м. Единичната цена и площта върху която се изчислява, заедно със снимка на описанието по договора за поддръжка е приложено от самата ищца в имейл от 29 март 2017г., което изключва случайния характер на транзакцията, а напротив потвърждава посоченото в нея основание. За посочения обект са поръчвани и допълнителни услуги, доказателства за което представям. Налице е договор между Анд. А. и ответника за поддръжката на посочения в самата операционна бележка имот, като облигационното отношение между страните не се оспорвано, а изпълнявано от Анд.А.. Подобна облигация има и самата ищца за апартамент С 108, доказателства за което представя. Ответникът е приел да извърши и е извършил следните услуги: организация на вътрешния ред в сградата на Комплекса и по отношение на общите части и оборудването в Комплекса; оказване на всякакъв вид съдействие на собствениците с оглед тяхното спокойно и необезпокоявано пребиваване и упражняване и защита на техните собственически права в помещенията и Комплекса като цяло, в рамките на настоящия договор; техническа поддръжка и почистване на общите части в сградата, съоръженията, паркинга, тревните площи, алеите и настилките в Комплекса; всички услуги, предвидени във фитнес центъра и плувния басейн към Комплекса, както и безплатно ползване на залата, сауната и джакузи в работно време; външно и вътрешно оформление на растителността в сградата и в Комплекса (алеи, тревни площи); организация на външната охрана на

Комплекса (пазачи, пропускателен режим и контрол на достъпа); организация на санитарно-хигиеничните и екологични мерки в Комплекса и в общите части на сградата на Комплекса (дезинфекция, обезпаразитяване, дезинсекция, почистване); заплащане на консумативите за електричество, климатизация и водоснабдяване за общите части; подготовка на сградата и Комплекса за зимния сезон. Анд. А. е заплащал възнаграждение за поддръжка с ответника преди 2017г. и след това. Евентуално, заплатеното е по гестия, която за 2017г. е одобрена от Анд. А., а и от самата ищца, поради което в случая е приложим чл.62 от ЗЗД. Характерът на услугите предоставяни от ответника във връзка с поддръжката на комплекса обуславя тяхната неделимост, т.е. предоставянето на поддръжката на общите части, не може да се осъществява само за някои от обектите и винаги от тях се ползват всички, в т.ч. и праводателя на ищцата. За обекта на А. са поръчвани и заплащани допълнителни услуги. Ищцата не е оспорвала извънсъдебно наличието на облигационна връзка и многократно е извършвало плащания, изисквало и получавало фактурите във връзка с дължимите суми и е ползвало услугите да оспорва наличието на основание за преводите. Ищцата се е присъединила към претенция, която ответникът оспорва и в която се изисква изпълнение на договорите и са цитирани разпоредби от тях.

Съдът приема, че предявените искиове намират правното си основание в чл.422 от ГПК.

По делото е присъединено гр.д.№4981/2022г. на ВРС в рамките на което по реда на чл.410 от ГПК по заявление на ищцата ответникът е осъден да и заплати сумите от 57.16лв. главница представляваща припадаща се по наследство на заявителя част от сума цялата в размер на 171.47лв. преведена на 14.08.2017г. на ответника от наследодателя на А. без правно основание, заедно със законната лихва от датата на сезиране на съда-18.04.2022г. до окончателното изплащане на сумата и 425лв. сторени по делото разноски.

Ищцата се легитимира, като наследник на А. С. А. с представено удостоверение за наследници, от което се установява, че той е починал на 4.05.2021г., като в качеството си на негова дъщеря го наследява заедно със съпругата му Г. А. и сестра си Р. А..

Ответника от своя страна е представил копие от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от който се установява безспорният между страните факт, че наследодателя на ищцата е закупил на 6.11.2014г. ап.С 202 с идентификатор 53045.*** находящ се на ет.2 в сграда №3 с площ от 61.56кв.м. с адм.адрес гр.Обзор, м.Южен плаж, бл.С, заедно с изба и прилежащи части от общите части и от правото на строеж.

По отношение обема на наследствените права на ищцата съдът намира, че те следва да се определят при вземане предвид момента и начина на придобиване на имота – покупко-продажба от 6.11.2014г., което води до извода за приложимост на презумпцията за възникване на СИО при което положение след смъртта на ищцата за нея е възникнало наследствено право в размер на 1/6ид.ч. от правата и задълженията на починалия, а не както тя претендира 1/3.

Относно това платени ли са средства от наследодателя в полза на ответника и имало ли е основание да се извърши това плащане съставът намира следното:

Ищцата е представила операционна бележка от която се установява, че А. С. А. на 14.08.2017г. е заплатил на ответника сумата от 87.67евро, като в бележката изрично е записано ап.С202, цена за поддръжка. При това положение съдът приема, за доказано, че наследодателя на ищцата е превел в полза на ответника сумата от 87.67евро.

По отношение на въпроса дали наследодателят е изпълнил свое договорно задължение с плащането, следва да се вземе предвид следното:

Ответната страна е представила хронологична извадка от счетоводните си статии за 2016г. и 2017г., като счетоводните записвания не са оспорени от ищцовата страна поради което съдът намира, че същите са редовно водени и доказват извършени от наследодателя на ищцата плащания към ответника за посочените две години, а освен това са представени и издадени в същия период, едностранно фактури за извършени плащания за „управление“. От друга страна ищцата не твърди, че между наследодателя и, и ответника за посочените 2016г. и 2017г. е имало други договорни отношения. Съставът вземайки предвид факта, че договорите за управление и поддръжка са неформални и са трайно установена практика в съвременността, намира, че представената счетоводна документация от ответника заедно с представения от ищцата платежен документ доказват наличието на договорно отношение между ответното търговско дружество и починалият А. Сл.А. за управление и поддръжка на общите части и сградата в която е разположен собственият му ап.С202, като именно в изпълнение на задължение за плащане по този неформален договор наследодателят на ищцата е платил на ответника сумата от 87.67евро и поради това искът се явява недоказан по основание и следва да бъде отхвърлен.

Следва да се има предвид, че ищецът е претендирал дължимостта на сумата от 57.16лв., като едва с молба след изготвяне на проекта на доклад и преди провеждане на първото редовно по делото съдебно заседание е направил изявление, че всъщност претендира или 29.23евро или левовата им

равностойност от 57.16лв., като по този начин е пренебрегнал факта, че искът е по чл.422 от ГПК във връзка с постъпило възражение срещу издадена заповед за изпълнение за сумата от 57.16лв. и се явява недопустимо.

Предвид извода за неоснователност на иска и направеното искане съдът намира, че в полза на ответника следва да се присъдят и разносните сторени по исковото производство съответно в размери от 480лв.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Д. А. А. ЕГН***** действаща чрез адв.С.У. с адрес на кантора гр.София, *** срещу „Бляк Сий инвестмънт тръст“ ЕАД, ЕИК103874408 със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Княз Борис I“ №82, ет.2, ап.3 иск за приемане за установено в отношенията между страните, че ответното дружество дължи на ищцата сумата от 57.16лв. като припадаща и се 1/3 част по наследство от платени общо 171.47лв. от наследодателя и А. С. А.ов в полза на търговското дружество на 14.08.2017г. и първоначално присъдени от съда в рамките на заповедното гр.д.№4981/2022г. на ВРС, на осн. чл.422 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. А. А. ЕГН***** действаща чрез адв.С.У. с адрес на кантора гр.София, ***да заплати на „Бляк Сий инвестмънт тръст“ ЕАД, ЕИК103874408 със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Княз Борис I“ №82, ет.2, ап.3 сумата от 480лв. сторени по исковото производство разноси, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните

Съдия при Районен съд – Варна: _____